

[Ib Christensen.]

delen er unge, at man ikke tager skridtet fuldt ud og afvikler tvangsudskrivning i løbet af denne 4 års periode. Forsvaret vil med lethed kunne få det nødvendige personel.

Soldaterlønnen har man jo besluttet, og det er godt, men det betyder, at de værnepligtige bliver næsten lige så dyre som de frivillige. Hvorfor så ikke tage konsekvensen? Det skylder forligspartierne at give svar på. Gennem langtidskontraktansatte med en kombination af soldaterløn og uddannelsesstilbud vil man måske endda kunne forøge styrkemålet for de samme penge.

Da retsforbundet i lighed med andre partier i dette ting er holdt uden for den reale politiske beslutningsproces i denne sag og dermed forlods blevet afskåret fra enhver mulighed for indflydelse, da vi ikke kan godkende, at forsvaret som det eneste større udgiftsområde skal friholdes for besparelser, og da forligspartierne har undladt at kvitte det tvangsudskrivningssystem, som både menneskerettigheds-, samfundsøkonomiske og hensigtsmæssighedsbetragtninger taler imod, kan vi ikke medvirke til beslutningsforslagets fremme.

Kurt Hansen (VS):

I den seneste tid har vi jo oplevet en massiv strøm af sociale nedskæringer inden for daginstitutionsområdet og inden for de offentlige ydelser, som bliver givet til folk, der er mindre-bemidlede. Vi har set, hvordan boligforlig og miniboligforlig er slået igennem med kæmpe-mæssige huslejestigninger til følge, lønstagnation er også blevet en realitet for mange lønarbejdergrupper, vi har set, hvordan man sætter ind med begrænsninger i ungdommens uddannelsesmuligheder, og noget af det vigtigste er det, der er blevet lavet inden for de seneste par år, nemlig indkomstpolitikken med dens uhyggelige fremtidsperspektiver. Det har jo ramt lønarbejderne meget hårdt.

Et af de områder, der altid går fri, når der skal laves nedskæringer, er militæret. Nu skal der altså med dette forlig, der er indgået, pumpes hundredvis af millioner kroner yderligere ud til krudt og kanoner. Sammen med politi og efterretningstvæsen er det jo sådan, at militæret er en hellig ko. Militæret er en afgørende faktor for magthavernes fortsatte magt. Det, at der nu med denne forsvarsklump skal pumpes nye kæmpeekstrasummer ud til militær og

hjemmeværn, mener jeg mere må tages som et udtryk for magthavernes svaghed end for deres styrke.

Dette forsvarsforlig kan NATO-partierne være mindst lige så tilfredse med som det forlig, der blev indgået i 1973. Forliget i 1973 sikrede jo reelt, at der kom gang i statsmagtens kasseapparat, hvad angår udbetaling til militæret. Kort før forsvarsforliget i 1973 blev indgået, havde der godt nok været en lille opbremsning i militæruddgifterne, men ellers har vi set, hvordan man har drænet godt i statskassen fra militærets side.

Genforhandlingsklausulen, som socialdemokratiet under valgkampen gjorde til et centralt punkt i dette forlig, røg sig naturligvis en tur, da det kom til realitetsforhandlingerne. Dette på trods af at såvel regeringsmedlemmer som den socialdemokratiske ordfører, hr. Søgaard, klart og tydeligt har givet udtryk for, at denne genforhandlingsklausul måtte sikres, således at forsvarsudgifterne rent faktisk blev vurderet i sammenhæng med de sociale udgifter, med de uddannelsesmæssige udgifter og ikke mindst med udgifterne til de opgaver, samfundet i øvrigt har at varetage. Som sagt har den socialdemokratiske ordfører fremført disse ting, men det har forsvarsminister Orla Møller og økonomiminister Per Hækkerup også gjort. Genforhandlingsklausulen er ikke bare et radikalt påhit, blev det klart og tydeligt sagt fra socialdemokratiet til vælgerne under valgkampen. Hvis der overhovedet findes noget, der kan kaldes en socialdemokratisk venstrefløj, som rent faktisk tror på noget af det, de går ud og lover vælgerne, må de sidde med ikke bare én, men mange klumper i halsen på nuværende tidspunkt.

Det er imidlertid ikke bare via genforhandlingsklausulen, oprustningen er blevet sikret. Hjemmeværnet skal have yderligere 32 mill. kr., der skal ske en mindre udvidelse af officerskorpset og øvrige professionelle soldater, og man skal såmænd se, at man faktisk nu skal opbygge en hel flåde med kanonbåde for at holde øje med, om der kommer nogen og tager et par torsk inden for 200 sømils grænsen. Forureningsbekæmpelse skal også indgå i forsvarets aktiviteter. Ja, som nabo til Jonstruplejren ved jeg i hvert fald, hvad det vil sige at være et forureningsoffer for lejrens støjterror simpelt hen, så det tror jeg ikke er den helt rigtige opgave at pålægge forsvaret.